

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Krigsfanger i Sønderjylland af polsk og anden fremmed Nationalitet er der sikkert slet ingen Tvivl om, at de Paastande, jeg før fremdrog, er rigtige. Disse Mennesker opfattes endnu den Dag i Dag som en Art Fanger, faar en skandaløs ringe Løn, en meget daarlig Behandling, og det er i alt Fald til Ære for os Danske, at det, efter hvad der er mig meddelt, er tyske, specielt større tyske, Jordbrugere dernede, som gør sig Fordel af at beholde disse Folk. Det forekommer mig at være vor Pligt at drage Omsorg for, at disse Mennesker faar den Beskyttelse, som de som Mennesker og Arbejdere kan gøre Krav paa. De paa-gældende trykker Lønnen for mange indfødte Landarbejdere dernede; og i det hele taget bliver Arbejdsforholdene daarligere, end de ellers vilde være, hvis de store tyske Jordbrugere vedvarende paa den Maade skal kunne skaffe sig billig Arbejds-kraft. Dette giver mig yderligere Grund til at henstille, at Lovforslaget ikke fremmes, før det har været undergivet Behandling i et Udvalg

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Andreasen rettede en Fore-spørgsel dels gaaende ud paa, om det var rigtigt, at der var tyske Jordbesiddere i de sønderjydske Landsdele, der havde udenlandsk Arbejds-kraft for en billig Betaling, hvilke Arbejdere blev behandlet paa en noget haard Maade, og dels gaaende ud paa, hvorledes vi stillede os med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgang til Riget i Grænse-egnene. Det første Forhold kunde jeg ønske noget nærmere oplyst. Efter hvad der fore-ligger for mig, skulde de fleste af de russiske Krigsfanger være rejst bort; de, der er blevet tilbage, skulde kun være nogle ganske faa. Spørgsmaalet om Adgang til Riget har, som det ærede Medlem ved, været diskuteret flere Gange her paa Rigsdagen. Justits-ministeriet staar paa det Standpunkt, at vi stiller os forholdsvis elskværdigt med Hen-syn til Adgang til Sønderjylland, idet Be-kendtskab og Slægtskab, eller hvad det nu kan være, giver vedkommende Adgang til at komme ind; vi mener, at vi ikke kan skille to Landsdele ad, der hidtil har hørt sammen, og hvor der har været Familieskab eller saadanne andre Baand mellem Beboerne. Derfor har vi tilladt Adgang til Sønder-jylland fra de nærmest Syd derfor liggende Egne i større Udstrækning, end det ellers sker. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem nu mener, at jeg ikke har været streng nok.

Hidtil har der været fremsat den modsatte Indvending, nemlig at jeg skulde være for streng. Jeg tror imidlertid, at det er de samme Principper, vi nu følger, som vi hele Tiden har fulgt.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Andreasen gentager nu Paastanden om, at Bestemmelserne om Tilsyn med udenlandske Arbejdere her i Landet er Bestemmelser, der er blevet til under Krigen, og hævder, at man fra hans Partis Side ikke ser nogen Anledning til nu vedvarende at opretholde disse Bestem-melser. Jeg maa da gentage, hvad jeg før sagde overfor det ærede Medlem, nemlig dette, at Tilsyn med udenlandske Arbejdere er her i Landet gennemført før Krigstil-standens Indtræden i Europa, nemlig ved Lov Nr. 67 af 1. April 1912, men disse Be-stemmelser blev under Krigen udvidet ved Lov af 8. Maj 1917, hvorved ogsaa saadanne udenlandske Arbejdere, som efter 1. Januar 1913 havde haft over 2 Aars Ophold her i Landet, blev inddraget under Loven. Altsaa, den Bestemmelse, at Arbejdere, som havde været her i Landet over 2 Aar, og som var af udenlandsk Oprindelse, inddroges under Lo-ven, var en Krigsbestemmelse; men denne foreslaas nu fjernet ved det foreliggende Lovforslags § 1, saaledes at man for § 15's Vedkommende vender tilbage til de Be-stemmelser angaaende disse Arbejdere, som var gældende i Aarene umiddelbart før Krigen.

Jeg kan ikke udtale mig om Antallet af Arbejdere, indkommet i de sønderjydske Landsdele som Krigsfanger og af polsk Oprindelse, saa lidt som jeg kan udtale mig om de Arbejdsvilkkaar, der bydes dem; men det forekommer mig ikke, at der af Hensyn til mulig saadanne tilstedeværende Arbejdere i og for sig kan være nogen Be-tænkelighed ved at give det foreliggende Lovforslag sin Tilslutning, idet det jo ud-trykkelig i § 2 siges, at paa Grund af de muligvis tilstedeværende særlige Forhold i de sønderjydske Landsdele bemyndiges Indenrigsministeren til at tilstaa saadanne Lempelser ved Lovens Gennemførelse, som maatte findes ønskelige.

Jeg kan naturligvis ikke have noget at indvende imod, at dette Lovforslag under-kastes Behandling i et Udvalg, jeg beder kun om, at en saadan Behandling maa blive saa kort som muligt, da jeg tillægger det nogen Betydning paa ny at faa de Be-stemmelser, som udløb ved Udgangen af Aaret 1921, sat i Kraft.